

Jižan

Ročník 2008
Číslo 13

Nač ztrácet čas – tohle je náš pokřik:

POKŘIK 27. oddílu JIŽNÍ KŘÍŽ

Vůdce: „K počtě, vlajku výš“.

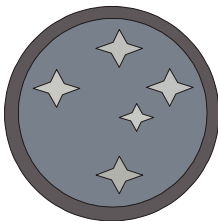
Všichni: „My jsme JIŽNÍ KŘÍŽ.“

Vůdce: „Naším štítem jest“?

Všichni: „Pravda, síla, čest“.

Vůdce: „HIP, HIP, HIP“!

Všichni: „Engonyáma, garan, garan“.

Plánované akce:

20. 9. – středisková olympiáda

4. 10. – Knappův memoriál

5. 10. – závod Stopu bratra Šiwu

11. 10. - Drakiáda

14. - 16. 10. - Postavme školu v Africe

25. - 28. 10. - výprava

29. 11. - výprava

23. 12. - Vánoční schůzka

Táborová hra

Letošní táborová hra se odehrávala v duchu Země středu – Číny. Jedli jsme hůlkami, cvičili s meči (katany), večerní nástupy byli v čínských oblecích. Oddíl byl rozdělen do dvou družin, které představovaly syny, jež zůstali po císařově (otcově) smrti sami. Jejich úkolem bylo naklonit si co nejvíce kantonů a získat tak podporu pro své vládnutí. Práci jim ztěžoval podlý generál se svými vojáky, který vlastně císaře otrávil. Na začátku si každý vybral jméno - znak, pod kterým po celý tábor vystupoval.

Každý sám za sebe se navíc ještě snažil získat co nejvyšší společenské postavení, které poskytovalo mnoho výhod. Kdo na jaké úrovni je, se poznávalo podle bambulek, který si každý věšel na svoji katanu. Společnost byla rozdělena takto:

NUNG – základní společenské postavení

1 bambulka CU – přednost při nástupu na jídlo

2 bambulky WU-SAN – 1 limonáda v baru zdarma

3 bambulky ŠEN-FU – kontrola stanu vedoucímu

4 bambulky TCHA-ŤIEN – možnost vynechat rozevčičku

5 bambulek DŽOIČI – možnost vynechat jednu službu v kuchyni

Body se mohly získávat např. za ulovené draky, vlajku čistoty, pochvalu v kuchyni, ztrácet naopak za nepořádek na jídelním stole nebo za nejméně bodů v bodování stanů.

Každá družina měla svého rádce – rádcem ale mohl být jen ten nejlepší. Proto byli vždy 2 nejschopnější členové z jedné družiny vzbuzeni uprostřed noci, aby změřili síly. Zapojen byl mozek i svaly. Ten, který získal nejvíce bodů, mohl družinu vést, i když nemusel být nejstarší. Prokázal totiž svoje kvality v těžkém, ale spravedlivém boji.

Družiny (synové) soutěžili v nejrůznějších disciplínách – zajišťovali rýži pro obyvatele, prováděli souboje s katanou, stavěli si pevnosti, překonávali jejich zdi, doprovázeli lodě, vařili čínské jídlo nebo skládali básně:

O CÍSAŘI

Tam v království u sta žen,
sám císař byl narozen.
Životem klidným žil a žil,
než se jednoho dne oženil.

Oženil se s dcerou z říše,
krále co se divně píše.

Dostal darem velké panství
a připojil jej do císařství.

S ženou svou měl dvojčata,
byla to chytrá škvřnata.
Vyrostli z nich chlapečci zdatní,
ve vládnutí by byli platní.

Císař si jich velmi cenil,
však generál ho tvrdě ranil.
Do čaje mu přidal jed,
císař padnul téměř hned.

Generál však rychle zdrhnul,
Číny hněv však nepominul.
Synové ho chtějí najít,
generála potom zabít!

CÍSAŘI

Ó náš mocný císaři,
smutek máme ve tváři.
Když jsi ještě žil,
všechny lid spokojen byl.
Všichni měli všeho dosti,
rýže bylo dosytosti.

Vedli si armádu svoji,
aby nemuseli bojovat lidé tvoji.
Staral ses o celou Čínu.
Dnes v nekonečném strachu a stínu,
vděčný by ti byl celý lid,
značka „Made in China“ šla by na odbyt.

Pokud si navzájem pomůžeme,
generálovi bojovníky přemůžeme.
Když pozvedneme na odpor naše hole,
zase pokvetou naše pole.

V naší zemi bude krásně,
to je konec této básně.

Ale mimo táborovou hru jsem
zažívali i jiná dobrodružství.....

Soutěska smrti a další slavné táborové bitvy

Tak hele, tentokrát budu psát něco z historie a pokusím se vylíčit své vzpomínky na některé oddílové bitvy.

Jednou na táboře, nevím přesně kdy, ale nějaký ten pátek už to bude, vyhlásil Jarín hru nesoucí název Na každém kilometru. Legenda zněla zhruba takto: Skupina commandos prchá s ukořistěnými dokumenty před vojáky Wermachtu. Po určité vzdálenosti nechává v příhodném terénu několik svých bojovníků, aby pronásledovatele zdrželi. My jsme byli commandos a tak jsme se chvatně rozmisťovali po vytyčené stezce. Nevím už kdo všechno byl v našem teamu, ale já s Pét'ou jsme bránili poslední úsek cesty. Já stál za kusem skály na jedné straně pěšiny a Petr se krčil za menším balvanem na straně druhé. Za ním pak ještě byla skála prakticky znemožňující obchvatné manévry. Mě zase chránil potok.

Netrvalo dlouho a přiblížili se nepřátelští vojáci. Bylo jich ještě poměrně hodně, z čehož lze usuzovat, že dosavadní obrana nebyla příliš účinná. Jako prvního jsem trefil Míru Domina. Byl dost zaraženej a překvapenej, odkud stěla přišla. Ostatní mě zmerčili a zahájili palbu. Schoval jsem se za skálu a házel padáčky směrem do davu útočníků a občas vykoul,

abych zkontroloval situaci. Najednou se po cestičce prohnal Tom od vodáků a začal se radovat, neboť mě trefil. Velké bylo však jeho zklamání, když se ukázalo, že ho již před tím trefil Pét'a, který až do této chvíle takticky vyčkával. Tomův zásah tedy neplatí a já jsem stále ve hře. Po odtajnění Petrovy pozice jsme nepřátele obtěžovali křížovou palbou. Pak jsem si všiml, že se mě Em snaží obejít potokem, čemuž jsem chtěl zabránit, ale byl jsem zasažen. Petr bohužel také padl a tak útočníci prošli. Avšak utrpěli těžké ztráty a přežili pouze dva! Místu, kde došlo k tomuto krvavému střetnutí, se od té doby říká soutěska smrti.

Skoro každým rokem se také strhne bitva o srub, strategické místo na skále nad táborem. Obvyčně se bojuje o vlajku, nebo do posledního muže. Srub se dá poměrně dobře bránit, je ale zranitelný ze skály, co se tyčí nad ním a tak o průběhu bitvy do jisté míry rozhoduje udržení této pozice. Za časů, kdy s námi na tábor ještě jezdili vodáci, bojovali jsme proti nim. Barták tehdy odstartoval bitvu signálem na trubku a pak začala vřava. Přesný průběh tohoto klání si již nevybavuji. Vim akorát, že Pepíno bránil střechu, kde však dlouho nevydržel. Když jsme pak bránili srub my, tak nakonec zbyl uvnitř akorát Jarín a Rejnok. Protože přišli o vlajku, byli vyzváni, ať se vzdají, že již nemají co bránit. „Ještě můžem bránit holé životy!“ zakřičel Jarín a bojovalo se dál. Své životy nakonec neubránili, ale zneškodnili ještě spousty útočníků, zejména díky Jarínově nevídaně přesné mušce. Ještě před koncem bojů zjistil Pepíno přítomnost vos v kamnech vyhozených za srubem. A tak odcházel z bojiště nejen se zážitky, ale i s opuchlým frňákem.

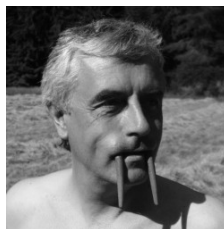

No, jaké to je, když jsou obránci zahráni do srubu a v zoufalství se kryjí za stolem, kamny či kanistrem a salvy útočníků pustoší vybavení srubu, padají poklice, sběračky, struhadlo, to se dá těžko vylíčit a popsat. Stejně jako Jarínova muška, nebezpečnost Rikiho dalekonosných střel a záludnost menších bojovníků, jež bývají často podceňováni. Chce to prostě zažít!

-Kuklič-

Něco z historie

Dnes něco málo zkušeností nastupujícího vedoucího z doby, kdy byl skauting v 90. letech skutečně ještě v „plenkách“. Zkušeností s vedením oddílu, stejně tak jako skautských dovedností členů bylo velmi poskrovnu.

-Riki-

223. schůzka

24. 5. 1990

Sraz v 16.00 na konečné čtyřky. Dnes jsem na oddíl sám s Barrym a Láďou Vališem, teď už Mývalem. Měl by být závod oddílů na trialových kolech. Organizace vážne, kluci jsou neklidní, nikdo z Limby tu není. Až v půl páté přichází zpráva, že máme jít na Kameňák. Tak se tam neuspořádaně přesunujeme. Barry a Mýval zůstávají a opravují kolo. Jdu sám s rádci. Na Kameňáku konečně jakási organizovanost. Nastupujeme a dozvídáme se, že nejdříve bude čtyřboj. Přijmout Morse, splnit úkol, házení na cíl a přepálení provázku nad ohněm vyšplhat na strom pro diplom. Koukáme na to a já mám obavu. Kluci Morseho abecedu ještě vůbec neumí, mají ji jenom opsanou, nikdy ještě nepřijímali. Vždyť fungujeme teprve 3 měsíce! Přijímám já, jde mi to mizerně, nemůžu psát a zároveň přijímat, rovnou přijímat mi moc nejde. Taky jsem vyšel ze cviku. 20 let je dlouhá pauza. Naštěstí si něco domyslíme a jdeme hledat listy stromů. Další hrůza – buk není široko daleko. A půlka oddílu neví ani jak vypadá! Ostatní úkoly zvládáme dobře, s ohněm to kluci umí, a tak jsme nakonec třetí. To ujde. Dává se do deště, za chvíli leje a je bouřka. Schováváme se na verandu chaty u Kameňáku. Další závod se ruší, končíme schůzku, jsme všichni úplně promočení. Jsem rád, že to máme za sebou.....Byl jsem tady poprvé s 30 dětmi sám a napoprvé to nebylo nejhorší. Musím se ale všichni ještě moc učit. Vedoucí i děti.

-Jarín-

INFORMACE (nejen) PRO RODIČE

Skautský oddíl Jižní Kříž byl založen 8. 4. 1966 učitelem Janem Kacerovským – Akelou, pozdějším ředitelem na základní škole, který se skautingu a výchově mládeže věnuje dodnes. Protože se na první schůzky scházeli členové u kříže v Černicích, které leží na jihu Plzně, dostal nový oddíl jméno JIŽNÍ KŘÍŽ (dnes máme naopak klubovnu na severu). V sedmdesátých letech se uskutečnily tři tábory (1970, 71, 72), první oficiálně ještě jako skautský, další dva pod hlavičkou tělovýchovné jednoty. Pak byla činnost oddílu násilně přerušena až do jara roku 1990, kdy se sešli bývalí členové s bratrem Akelou a Jižní Kříž obnovili. Vedení oddílu se ujal bratr Ledňáček, Willi, Jarín (bývalí členové), Bary a Bedlák. Od té doby prošlo našim oddílem na 200 chlapců a dívek. V současné době se scházíme se pravidelně u Seneckého rybníka, kde

máme také pěkně zařízenou klubovnu.

Náš program

Základem naší činnosti jsou oddílové a družinové schůzky (oddílovky, družinovky) konané pravidelně

každý týden u Seneckého rybníka, výpravy a každoroční letní tábor. Na schůzkách podle počasí hrajeme hry, učíme se uzlovat, morseovku, šifrovat a jiným novým věcem. Jezdíme na výpravy, buď jednodenní nebo vícedenní, na jaře a v létě spíme ve stanech nebo pod „širákem“.

Vyvrcholením naší činnosti je 14-denní letní tábor, konaný každý rok pravidelně od roku 1992 na louce obklopené lesem, v zajímavé krajině na soutoku dvou potoků, blízko obce Černošín nedaleko Stříbra.

Život oddílu je velmi pestrý – chodíme bruslit, do bazénu, zúčastňujeme se nejrůznějších soutěží a závodů, poznáváme okolí města a naší republiku, zažíváme dobrodružství v přírodě, zkrátka využíváme svůj volný čas, jak nejlépe to jde.

Výzbroj a výstroj jednotlivce na schůzku

Skautský zápisník, psací potřeby (trhačka, sešit, tužka nebo propisovačka), KPZ, uzlovací lanko, 5 papírových míčů

Výzbroj a výstroj jednotlivce na výpravu

Oblečen v kroji (odd. triku), ešus, lžice, nůž, čtóra nebo lahev s čajem (vodou), pláštěnka, náhradní ponožky, šátek nebo čapka k označení při hrách + výstroj na schůzku (skautský zápisník, KPZ.....). Na vícedenní výpravy ještě spacák, karimatka (bude-li třeba), ručník, mýdlo, kartáček na zuby.

Nováčci

Vstupem do skautského oddílu se děti skauty v pravém slova smyslu nestávají. K tomu, aby se mohly stát opravdovými skauty musí složit nováčkovskou zkoušku a slavnostní slib.

Co se v mládí „na skautu“ naučíš...

Jedno staré české přísloví říká: „Co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš.“ Dnes a denně se můžeme přesvědčit, že to je alespoň z části pravda. Přesto však mnozí (a mám na mysli některé rodiče) význam těchto slov podceňují. Nevadí jim, že jejich ratolest chodí po ulici a mlátí lidi do hlavy ocelovou trubkou, byť jen na počítači. Stejně tak jim nevadí, když dennodenně vidí na obrazovce, že je lepší nejdříve střílet a pak až mluvit. Dítě (a to vím z vlastní zkušenosti) z velké většiny přebírá názor od rodičů. Pokud při každých zprávách slyší, že to není možné co se u nás děje, jak to u nás jenom zloději a lumpové dokonale si naší vlasti naučí samé užitečné věci, když najde...

Co se týče skautingu, jako nejlepší výchovnou ani nemůže zvládnout, ale učení se dítěte novým to, že ho dostane na tří předešlých strašáků je skautu naučí prakticky rozdělat oheň, poznat pomoc a kdoví co ještě. hodit, obzvlášť

vypadá, že ve vládě jsou a podobně, naučí se nevážit. Dítě se takto které možná ve stáří jako

ze školy většinu naučeného člověk zapomene, ale i to málo, co zůstane, je dost. Důležitější je však, že se v průběhu skautského života naučí dodržovat pravidla, naučí se komunikovat ve skupině, řešit problémy, vycházet s nadřízeným (později i s podřízenými), naučí se postarat se sám o sebe. Jistě, většinu z toho se časem naučí každý, ale takové zkušenosti potom mohou být draze zaplacené. Zkušenosti ze skautingu se upotřebí v každodenním životě a není moc možností, jak právě takové získat. Jednou z nich je skauting.

nechci ho vychvalovat metodu. Sám o sobě to může hodně pozitivně do věcem zasáhnout. Už jen nějakou dobu z dosahu velký přínos. Co se na většina lidí asi tuší. Uzle, stromy, morseovku, první Všechno se může časem zdravověda. Stejně jako

Já osobně jsem ve skautingu od devíti let, dnes je to tedy už přes 13 let, co jsem aktivním členem. Doufám, že jste pochopili, co jsem chtěl sdělit. Zkuste se, prosím, zamyslet, případně i trochu polepšit.

Petr

Bud' chytřejší než šest'ák!

Uhádni přísloví, které je napsáno „po vědecku“.

- ✎ U závodu na zpracování obilí, řízených mytologickými bytostmi je poměrně nízká produktivita práce vyvážena naprostou spolehlivostí.
- ✎ Náraz akustických vln, šířících se ze zdroje v lidském hrdel, se odrazí od bariéry kompaktní hmoty a síla i kvalita zpětné vlny je adekvátní původnímu impulsu.
- ✎ Prognózu optimálního okamžiku pro své akce proved' podle modelového vztahu domestikovaného vodního opeřence k plodenství kulturních trav.

A zde jsou správné odpovědi:

- a) Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.
- b) Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.
- c) Dočkej času jako husa klasu.

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.jizni-kriz.wz.cz

Kuklič: 723 215 934

Karel: 777 855 975

Marek: 776 737 801